

CXLIV.

Forslag til midlertidig Lov

om

Tillæg til de nugældende Regler for den kommunale Beskatning.(Fremsat i Folketinget den 21. Marts 1919 af Indenrigsminister *Rode*).

§ 1.

Skatteydere, der i Skatteaaret 1919—20 paa Grund af fast Ophold, der er en umiddelbar Fortsættelse af tidligere skattepligtigt Ophold, er ansatte til personlig Kommuneskat i en Kommune her i Landet, skal, saafremt de i nævnte Skatteaar fra den Kommune, hvor de saaledes er ansatte til personlig Kommuneskat, tilflytter eller ved Lovens Ikrafttræden i Løbet af Skatteaaret allerede er tilflyttede en Kommune, hvis Ligningsprocent — for Københavns og Frederiksbergs Vedkommende Skatteprocent — er lavere end Ligningsprocenten (Skatteprocenten) i den fraflyttede Kommune, til denne Kommune (Fraflytningskommunen) for Tiden fra Udgangen af Fraflytningsmaaneden at regne og indtil Udgangen af Skatteaaret udrede et Beløb, der svarer til Forskellen mellem, hvad der for nævnte Skatteaar paalignes dem i Fraflytningskommunen, og hvad der for samme Tidsrum paalignes de paagældende Skatteydere i personlig Kommuneskat til Opholdskommunen efter Lovgivningens almindelige Regler om den kommunale Beskatning. Beløbet forfalder til Betaling til de samme Tidspunkter som den personlige Kommuneskat til den Kommune, hvor Skatteyderen har personligt Ophold, og inddrives efter Begæring fra Fraflytningskommunen af Opholdskommunen paa samme Maade som den personlige Kommuneskat, saaledes at Opholdskommunen er Fraflytningskommunen ansvarlig for Beløbets Inddrivelse. Fraflytningskommunen er berettiget til af vedkommende Kommune at kræve alle fornødne Oplysninger vedrørende Ansættelsen af den skattepligtiges Indkomster.

Saafremt en Skatteyder i det nævnte Skatteaar efterhaanden tager Ophold i flere Kommuner, afgør Indenrigsministeren i Tvivlstilfælde, hvilken Kommune der som Fraflytningskommune er berettiget til at oppebære det i foranstaaende Bestemmelse omhandlede Skattebeløb.

Forsaavidt der i Fraflytningskommunen eller nogen anden Kommune maatte være eller blive paalignet den paagældende Skatteyder Erhvervsskat i Henhold til Bestemmelserne i Lov Nr. 162 af 20. Marts 1918 §§ 2—3, jfr. § 7, vil der dog i det Skattebeløb, der efter det ovenfor anførte skulde tilfalde Fraflytningskommunen, være at afkorte den Del af det paalignede Erhvervsskattebeløb, som ikke vil være at re-